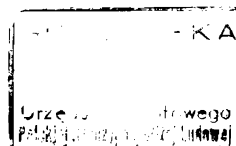

Warszawa, 30 grudnia 1933 r.

AGlk 27/00

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 19046.

Kl. 30 h, 2.

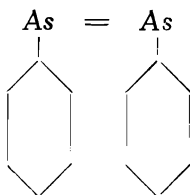
Stanisław Pozowski
(Warszawa, Polska).

Sposób oczyszczania związków arsenobenzolu i jego pochodnych.

Zgłoszono 3 listopada 1931 r.

Udzielono 26 września 1933 r.

Przy wytwarzaniu związków arsenobenzolu i jego pochodnych, a zwłaszcza przy wytwarzaniu związków typu

stosowanych w lecznictwie, jest rzeczą niezmiernie ważną, aby produkty przejściowe były możliwie wolne od zanieczyszczeń i domieszek, gdyż od stopnia czystości tych produktów w wysokim stopniu zależy wydajność i czystość produktu końcowego.

Istnieje też cały szereg patentów chroniących specjalnie różne sposoby oczyszczania wytworzonych poszczególnych organicznych związków arsenowych, względnie sposoby wytwarzania takich związków wolnych od zanieczyszczeń lub domieszek. W szczególności znane są sposoby oczyszczania kwasu aminofenyloarsinowego zapomocą cząstkowej krystalizacji z wody lub kwasu nitrooksyfenyloarsinowego zapomocą wykrystalizowywania z ługów alkalicznych.

Te znane sposoby przedstawiają w praktyce poważne niedogodności, polegające na tem, że wymagają dużo miejsca, dużo naczyń i kłopotliwych zlewań i przelewań, co wszystko razem czyni produkcję kosztowną.

Według wynalazku unika się tych niedogodności otrzymując przytem znacznie lepsze rezultaty zarówno pod względem czystości, jak i wydajności, jeżeli jako środek usuwający zanieczyszczenia stosuje się węgiel aktywny pochodzenia roślinnego.

Znane jest wprowadzie stosowanie węgla kostnego do przesączania i oczyszczania płynów organicznych, jednak jak wykazały doświadczenia węgiel kostny nie nadaje się do oczyszczania organicznych związków arsenowych i dopiero zastosowanie węgla aktywnego pochodzenia roślinnego dało zupełnie nieoczekiwane pomyślne wyniki.

Jak to wykazały doświadczenia ważną rolę odgrywa jednak ilość stosowanego węgla aktywnego w stosunku do wagi suchej soli, która w roztworze wodnym ma być poddawana oczyszczaniu. Stosunek ten winien się wahać w granicach 1 — 5% w zależności od rodzaju organicznego związku arsenowego. Stosunek ten należy każdorazowo próbą wstępną ustalić. Stosowanie większych ilości nie daje pożądaných rezultatów, a powiększa jedynie koszty oczyszczania.

Przykład I. Roztwór wodny 238 g soli sodowej kwasu *p*-amino-feniloarsinowego w stanie surowym rozpuszczonej w 1 l wody zadaje się 5 g węgla aktywowanego pochodzenia roślinnego (mniej więcej 2% w stosunku do wagi soli) i po ogrzaniu do 60°C i odfiltrowaniu otrzymuje się wolny od szkodliwych zanieczyszczeń roztwór, z którego po zadaniu kwasem solnym wypada w postaci czystego białego osadu kwas

p-aminofeniloarsinowy niewymagający już zupełnie krystalizacji cząstkowej z wody.

Przykład II. 400 g soli potasowej kwasu *m*-nitro-*p*-oksyfeniloarsinowego w stanie surowym rozpuszcza się w 1200 g wody i otrzymany roztwór nagrzewa do 60°C, zadając 12 g węgla aktywowanego pochodzenia roślinnego (mniej więcej 3% w stosunku do wagi soli) i po odfiltrowaniu zadaje się kwasem solnym. Wypada czysty osad kwasu *m*-nitro-*p*-oksyfeniloarsinowego, niewymagający krystalizacji z ługu alkalicznego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób oczyszczania związków arsenobenzolu i jego pochodnych zwłaszcza kwasów *p*-aminofeniloarsinowego i *m*-nitro-*p*-oksyfeniloarsinowego lub ich soli, znamienny tem, że otrzymane w stanie surowym wymienione organiczne związki arsenowe rozpuszcza się w wodzie, roztwór zadaje się węglem aktywnym pochodzenia roślinnego w ilości 1 — 5% w stosunku do wagi suchego organicznego związku arsenowego i po nagrzaniu do mniej więcej 60°C odfiltrowuje, poczem otrzymany oczyszczony płyn w znany sposób zadaje kwasem, w celu strącenia w stanie czystym użytego do oczyszczenia organicznego związku arsenowego.

Stanisław Pozowski.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.